

là một dương vật đã xuất tinh rút ra khỏi chiến trường với những mảnh "giáp" tả tơi phất phơ trước gió. Đôi khi sản phẩm có khuyết tật, đôi khi nó không chịu nổi sự cọ xát và đôi khi hai đối thủ phạm lỗi lầm là dùng mỡ dầu hỏa để bôi trơn.

Mỡ Dầu Hỏa Có Gì Không Ổn?

Tự nó thì không có gì cả. Nhưng nó ăn vào cao su rất mạnh và làm tan ra. Trong quá trình ấy nó cũng có thể làm tan biến tinh bằng hữu, nghĩa phu thê và tài khoản ngân hàng. Chất mỡ tan trong nước (loại dùng cho phẫu thuật) lại hay hơn.

Vấn đề cũng có thể xảy ra ở đầu bên kia. Chiếc áo mưa vốn được một vòng thun giữ lại ở gốc dương vật. Khi cương nó càng giữ chặt. Sau khi xuất tinh nó lỏng ra và tinh trùng có thể sánh ra ở miệng "áo" thành một giòng thác đáng sợ. Rút nhanh ra sau cực khoái là giảm mối nguy cơ.

Áo mưa cũng giống như màn che, có thể bị lủng lỗ kim. Thổi không khí vào hoặc đổ nước vào để thử trước khi dùng có thể tránh những bất ngờ khó chịu.

Áo Mưa Có An Toàn Không?

Đa số trường hợp, có. Cái tốt nhất có thể tin cậy được tám mươi lăm phần trăm. Phần còn lại có nghĩa là những cặp nào tuyệt đối tin vào áo mưa có thể bất ngờ bị thất vọng.

Mặc dù vậy, nhiều người vẫn tiếp tục dùng. Nó không tốn kém, nhanh, đơn giản và có sẵn để mua. Nó cũng có cái hay là bảo vệ phần nào đối với bệnh hoa liễu, cho cả đàn ông lẫn đàn bà.

Phải Chẳng Cao Su Là Chất Liệu Duy Nhất Dùng Làm Áo Mưa Hiện Đại?

Không. Một tỉ lệ nhỏ các áo mưa được làm bằng ruột già cứu tư. Nó được chế cho mềm và trong suốt. Người ta gọi nó là da. Một số người ưa dùng nó, bảo rằng nó cho một cảm giác dễ chịu, nhưng ưu điểm chính của nó là không gây dị ứng. Đối với một người dị ứng với cao su, lớp da dương vật bị viêm có thể tiêu diệt thú vui chăn gối. "Da" giải quyết được vấn đề. Cũng còn có những áo mưa tự làm lấy (ở nhà) với các vật liệu đủ loại.

Tại Sao Ai Đó Phải Tự Làm Láy Áo Mưa?

Một chàng trai đi cắm trại với vợ, một gã thanh niên bỗng lọt vào phòng một khách sạn bên đường lúc một giờ khuya với cô bạn gái, một sinh viên ở băng sau xe — nếu họ chưa biết lo xa — có thể thấy mình thiếu trang thiết bị cho một đêm tình ái. Óc sáng kiến của con người vốn là điều tự nhiên, họ xoay xử với các vật liệu ở trong tầm tay. Một phòng ở khách sạn bên đường có nhiều thứ để dùng. Kìa những túi nilông gói cốc uống nước cũng dùng được. Có thể nó hơi rộng và hơi ngắn, nhưng có cũng còn hơn không. Sau một tối lễ lạc, nhiều cặp đã giữ cho tinh trùng và trứng xa nhau bằng một chiếc bong bóng bay của buổi lễ. Ngay cả nhà bếp cũng có khi cứu vãn ngày (hay đêm) ấy. Một bà nội trợ tả:

"Đấy tôi đã bảo Jeo rằng các "vật bảo vệ" của anh đã hết, nhưng anh không tin tôi. Đêm qua chúng tôi đi ngủ và sẵn sàng làm tình. Anh ấy mở ngăn kéo ở đầu giường — anh cất các vật ấy ở trong đó — nhưng chỉ thấy cái hộp rỗng không. Tôi không để thất vọng, nên trở dậy, vào bếp và nhìn quanh. Cái đập vào mắt tôi trước tiên là một bao nilông hiệu Saran. Tôi xé vài chiếc ra đưa cho

Joe bao quanh bộ phận của anh, và chúng tôi tiến hành. Trên quảng cáo có ghi "giữ các thứ khỏi hỏng". Đây nó được việc đấy — nó giữ cho Joe khỏi làm hỏng buổi tối của tôi!"

Có Vài Loại Phẫu Thuật Để Hạn Chế Sinh Đẻ Không?

Vâng, có. Kết quả cuối cùng của việc hạn chế sinh đẻ là không thụ thai. Dùng phẫu thuật đóng chặt lối đi tự nhiên của trứng và tinh trùng thì không thể thụ thai được. Từ ngữ chính xác hơn có thể là kiểm chế quả trứng và kiểm chế tinh trùng.

Nhiều bà được triệt sản, như là "sản phẩm phụ" của một cuộc phẫu thuật khác. Phẫu thuật cắt bỏ toàn thể hay một phần tử cung (hysterectomy) mà vẫn để nguyên vẹn các bộ phận khác giúp ngăn ngừa mang thai rất hữu hiệu. Đôi bệnh nhân đề cập đến việc này như là cắt cái xe của bêbê đi nhưng để cái sân chơi lại.

Phẫu thuật đặc biệt nhằm triệt sản cho phụ nữ là cách "cột và cắt ống dẫn trứng." Mọi việc vẫn tiếp tục như xưa nhưng sau khi trứng rụng tinh trùng không thể gặp trứng và trứng không thể gặp tinh trùng. Tuy vậy, phẫu thuật này tốn kém nhiều và lại hay thay đổi.

Hay Thay Đổi?

Vâng. Thỉnh thoảng đàn bà đổi ý (đôi khi tiếp theo việc thay đổi chồng) và lại muốn mang thai. Trong một thao tác rất tế nhị và phức tạp, vị bác sĩ phải cố nối hai đầu cắt lại với nhau. Có thể so sánh đại khái với việc khâu hai sợi mì ướt lại với nhau, trong lúc có kẻ nắm kéo đầu kia. Thường khi không làm được.

Mặt khác, nhiều năm sau khi đã chia tay nhau, các

đầu ống bị chia cắt có thể tự tìm được nhau trong khoảng hoang vu bát ngát của khung chậu để "đoàn tụ lại". Một cuộc đoàn tụ khác giữa tinh trùng và trứng, tiếp liền theo.

Phẫu Thuật Cho Đàn Ông Là Gì?

Thuật cắt ống tương đương cho đàn ông được gọi là "cắt ống dẫn tinh" (vasectomy). Cái ống nhỏ chạy từ tinh hoàn đến dương vật. Nếu tiết diện của ống bị khóa chặt, hầu như không có gì thay đổi trừ việc tinh trùng không thể ra khỏi tinh hoàn để vào dương vật, và ra khỏi dương vật để vào âm đạo, và từ đó, vào ống dẫn trứng để hội ngộ với một chiếc trứng.

Phẫu thuật không quá mười phút, có thể làm tại phòng mạch bác sĩ bằng cách gây tê cục bộ. Mức tin cậy: chín mươi chín phần trăm. Nó cũng còn có ưu điểm là có thể lật ngược lại, khi người ta suy nghĩ lại và đổi ý sau này. Nếu người đàn ông muốn làm cha, một đoạn ống chất dẻo đưa hai đầu ống lại với nhau. Mức thành công lên đến bốn mươi phần trăm.

Thỉnh thoảng một bệnh nhân chuộng máy móc gợi ý ông bác sĩ đặt một cái "van" đóng mở để điều khiển giòng tinh trùng chảy qua. Một bộ phận như thế có thể giải quyết được nhiều vấn đề, nếu có dán nhãn ghi rõ "xem kỹ và để van ở đúng vị trí trước khi bắt đầu các cuộc hành quân". Trên phương diện kỹ thuật, có thể làm được, nhưng về mặt tình cảm vẫn còn nhiều trở ngại trong việc chấp nhận nó.

Thuật cắt ống dẫn tinh thông thường là một phương pháp tuyệt hảo để hạn chế sinh đẻ và được chấp nhận rộng rãi, đặc biệt ở những nước như Ấn Độ.

Tại Sao Lại Được Ưa Thích Nhiều Ở Ấn Độ?

Trong nước này chính phủ trả một khoản tiền khuyến khích cho những ống dẫn con con này. Bất cứ người đàn ông nào chịu loại phẫu thuật này đều được quyền lựa chọn giữa hai đòla tiền mặt và một chiếc đài bán dẫn (Đa số lấy đài). Ấn Độ là một nước nghèo với một vấn đề hầu như tuyệt vọng về dân số. Đa số những phương pháp hạn chế sinh đẻ đều quá tốn kém hoặc quá phức tạp nên khó thành công. Cắt ống dẫn tinh là biện pháp lý tưởng. Bệnh viện được thiết lập trong các kho hàng bỏ trống, trong các lều vải và cả trong những nhà ga xe lửa nhộn nhịp.

Một bác sĩ Ấn Độ giỏi có thể trong một giờ làm mười lăm "ca" và cắt giảm mức sinh đẻ cho mỗi người từ mười tới mười hai lần. Tiếc thay đa số các ưu điểm chỉ là một ảo tưởng vì một chàng trai Ấn Độ tận tụy, với cái ống "vas" nguyên vẹn, có thể làm thụ thai tới 365 (và hơn nữa) phụ nữ mỗi năm.

Đàn Ông Mỹ Có Thích Phẫu Thuật Này Không?

Không. Vấn đề thứ nhất là chẳng ai cho họ đài bán dẫn cả. Thuật cắt ống dẫn tinh cũng đã mang tiếng xấu mà thực ra nó không đáng mang. Vài chàng đi cắt và hai tuần sau đi tưới cho vợ (hoặc bạn gái). Đáng lẽ người ta phải bảo cho những anh ấy biết rằng tinh trùng sống vẫn còn nằm trong ống gần sáu tuần lễ sau khi giải phẫu. Trong thời gian đó, chúng phải được phụt ra ngoài bằng cách xuất tinh. Muốn chắc ăn hơn, thử tinh trùng là tốt nhất.

Có lẽ lời phản đối mạnh nhất chống việc cắt ống dẫn tinh là cái cảm giác bất an toàn gây nên. Chỗ rạch nằm ở phần trên tinh hoàn, và cái ống bị tách ra, như thiếu hụt. Không có người đàn ông nào muốn nghĩ đến cái

đó. Cái ý nghĩ về một người nào đó cắt cái phần riêng tư của mình làm anh ta mất vui. Do đó, phần nhiều những người đàn ông đã cắt ống chỉ chịu làm thỏa mãn người vợ khi được nắn nỉ. Một gã miễn cưỡng đã nói:

"Có lẽ ông cũng nên cắt đi, bác sĩ ạ. Bà xã tôi bảo rằng nếu tôi không để ông cắt thì tôi sẽ không được sử dụng nó đâu".

Phương Pháp Tốt Nhất Để Hạn Chế Sinh Đẻ Là Gì?

Cái đó — cũng như thứ rượu hoàn hảo nhất — chưa được pha chế. Có hai kỹ thuật với vài ưu điểm nổi bật. Thứ nhất là dụng cụ tử cung (DCTC), thứ hai là thuốc uống ngừa thai.

DCTC vẫn được áp dụng từ khoảng 2.500 năm nay. Các tay nài lạc đà Ả Rập vẫn phải đối diện với một vấn đề nan giải: Hành trình của các đoàn lữ hành thường kéo dài đến hai năm với nhiều trạm nghỉ. Thế nên phải tháo tải cho lạc đà. Các chuyến đi đã bị thất bại vì một nét kỳ dị của tâm lý lạc đà: một con lạc đà chữa nhất định không chịu rời đoàn. Tại chỗ dừng chân, hàng tải trên lưng con này phải dời qua những con khác và sắp xếp lại. Nài lạc đà không thể loại lạc đà cái ra vì chúng có sức mang nặng hơn và chịu đựng dẻo dai hơn.

Một hôm, một thiên tài vô danh người Ả Rập nghĩ ra cách cấy một hạt mơ vào tử cung của một chị lạc đà. Cái vật lạ này ngăn ngừa mang thai rất hiệu nghiệm và là lối ngừa thai hoàn hảo cho lạc đà. Từ đó mỗi con lạc đà cái (trừ con để giống) đều có trang bị riêng một hạt mơ. Ngày nay lạc đà trong các đoàn qua sa mạc cũng còn được bảo vệ bằng cách này.

Ngày xưa Aristotle đã biết kỹ thuật này và đã ghi

chép lại trong tác phẩm. Không ai để ý nhiều đến điểm ấy trong thời gian gần hai mươi thế kỷ. Khoảng năm mươi năm trước đây ⁽¹⁾ một bác sĩ người Đức là Von Graff quyết định thử dùng cách ấy vào con người. Ông làm một cuộn dây bằng bạc và đưa qua âm đạo để vào tử cung. Tao nhã hơn và vệ sinh hơn hột mơ, vật này cũng có tác dụng. Múc mang thai hạ xuống rõ rệt ở những bà dùng nó. Về sau ông tinh chế dụng cụ này ra hình một khúc xương đòn ⁽²⁾ làm bằng bạc, vàng hay bạch kim. Hai nhánh của xương đòn được ép lại và đẩy vào tử cung, phần đáy che một phần cổ tử cung. Đàn bà dùng nó không mang thai nhưng lại "mang" những thứ khác như ung thư. Cái món DCTC này làm mất cảm tình và bị bỏ đi.

Những năm đầu thập niên 1950, một thầy thuốc Do Thái, bác sĩ Margufis, làm sống lại cái vòng của Von Graff. Lần này ông làm bằng chất dẻo polyethylene. Chất dẻo không phản ứng với mô cơ thể và nguy cơ ung thư rất nhỏ. DCTC hiện đại trông giống như một sợi mì ống màu trắng. Nó có đủ các hình dáng từ một vòng hình xoắn ốc đến hình cái nơ (cà vạt). Thực ra, hình dáng không quan trọng, một chiếc có hình chữ tắt tên của người dùng có lẽ cũng hiệu nghiệm như thế. Điều quan trọng là chất dẻo có hại cho cơ thể hay không.

Bác sĩ đẩy cái DCTD vào tử cung bằng một dụng cụ đặc biệt. Toàn thể thao tác chỉ cần chín mươi giây. Muốn tránh lo ngại, một sợi chỉ nhỏ có râu hạt tròn tròn, thò ra khỏi cổ tử cung, như thế người đàn bà được yên

(1) Khoảng đầu thập niên 1920.

(2) Xương đòn (wishbone) xương có nhánh ba ở phía trước xương ức của nhiều loài chim.

tâm rằng cái vòng không chạy đi đâu cả. Chỉ có kiểu cái nơ là ưa bỏ ra khỏi tử cung, nên ngày nay hầu như hoàn toàn được thay thế bằng những kiểu ít di động hơn.

DCTC Có Hiệu Nghiệm Không?

Vừa phải thôi. Mức độ bảo vệ khoảng chín chục phần trăm. Nó được bù trừ bằng sự thoải mái: không dùng hóa chất, không áo mưa, không màn chắn, không gì cả. Tuy nhiên đối với những người có thể bất ngờ bị mang thai, cái DCTC hẳn là có những mặt hạn chế của nó. Có những câu chuyện kể về những bé sinh ra đang ôm chặt cái vòng chất dẻo trong đôi bàn tay nhỏ xíu.

Cũng còn có những khó khăn khác nữa. Có đôi bà không chịu nổi cái vòng. Ra máu âm đạo, co thắt bụng và khó chịu vùng khung chậu đều nhắc nhở nên lấy ra. Ở nhiều bà khác, DCTC bị đẩy ra một cách tự phát, cơ thể của họ không thích nó cơ mà. Nó có vẻ là một dụng cụ lý tưởng cho một xứ như Ấn Độ, ngoại trừ những người...đàn bà Ấn không thích nó lắm. Cái DCTC chắc hẳn là một bước dọc theo con đường đi tìm những giải pháp tốt hơn để hạn chế sinh sản.

Thuốc Viên Có Tốt Hơn Không?

Trong vài phương diện. Nguyên tắc của hạn chế sinh sản bằng hóa chất đã được khoa học biết đến từ nhiều năm nay và đã được dùng có kết quả cho động vật. Năm 1956 người ta đã tìm được công thức cho con người. Viên thuốc sơ khởi lúc bấy giờ là một sự phối hợp giữa hai hoocmôn nữ, estrogen và progesterone. Tất cả những thuốc uống để ngừa thai đều cơ bản như thế, mặc dù tỉ lệ các chất estrogen và progesterone có thể thay đổi. Những

viên này ngăn sự thụ thai bằng cách ngăn rụng trứng. Nó thay đổi sự thăng bằng các hoocmôn của cơ thể và ngăn trở sự vận hành bình thường của buồng trứng. Không rụng trứng, không có trứng! Không trứng không có bêbê. Cái ưu điểm nổi bật của phương pháp này là đáng tin cậy. Nếu dùng đúng cách, kết quả có thể 100 phần trăm.

Uống Thuốc Ngừa Thai Như Thế Nào?

Để đảm bảo, chúng phải đồng bộ thời gian với kỳ kinh nguyệt. Vào ngày thứ năm kể từ lúc bắt đầu thấy kinh người đàn bà uống viên thứ nhất. Rồi uống tiếp mỗi ngày một viên trong mười chín ngày còn lại. Khi tất cả hai mươi viên đã được uống hết, nàng chờ kỳ hành kinh tiếp theo — thường là từ ba đến năm ngày sau đó và lại bắt đầu cái lệ đó.

Đây là một trong các vấn đề của thuốc ngừa thai là người đàn bà phải bắt đầu đúng lúc. Chấm dứt đúng lúc và mỗi tháng đều uống hết các viên. Hai mươi là một con số ngộ nghĩnh — nó không khớp vào một cái lịch để nhớ nào. Vài công ty đã tìm cách vượt qua sự kiện này bằng cách đóng thuốc vào vỉ hai mươi một viên — ba tuần uống thuốc, một tuần không thuốc. Những cách khác là muốn cho người đàn bà uống mỗi ngày một viên và uống suốt cả tháng: người ta đưa cho nàng một vỉ ba mươi viên giống nhau, hai mươi viên có chất hoocmôn, số còn lại là thuốc dờm. Khốn thay, nếu nàng không uống theo đúng thứ tự thì bêbê của nàng sẽ là điều xác thực.

Tại những nước đang phát triển, thuốc ngừa thai có thể đi xa hơn để giúp giải quyết nạn nhân mãn, nghĩa là nếu người đàn bà có thể được giáo dục để uống thuốc viên đúng cách. Pakistan là một ví dụ.

Mặc dù người Pakistan được cung cấp thuốc ngừa

thai một cách rộng rãi, nhưng người đàn bà của họ không tỏ vẻ có khả năng theo dõi được năm ngày tiếp theo bắt đầu thấy kinh. Do đó, họ không uống thuốc viên đúng lúc. Thuốc thì bị lãng phí, một số tiền lớn thì bị mất đi và mức sinh đẻ thì lại tăng lên. Một viên bác sĩ có uy tín được gửi đến tận nơi để xem có thể làm gì được không. Ông đã tìm ra ngay sự khó khăn là đa số phụ nữ uống không biết đếm. Ông gợi ý rằng khi nào đưa thuốc cho mỗi bà phải dặn cách kết hợp thuốc uống với tuần trăng.

Hiện nay ở Pakistan, khi nào trăng non xuất hiện trên bầu trời đêm thì hàng triệu phụ nữ xứ này lấy thuốc ngừa thai ra uống. Tuy thế một vài mắc mứu nhỏ cũng cần được giải quyết. Vì tất cả cùng bắt đầu, tất cả đều cùng uống hết một lượt: đa số các bà ở Pakistan có kinh cùng một lúc. Hàng triệu bà theo Ấn Độ giáo cùng tắm dưới những con sông thiêng, và như thế có thể là một vấn đề.

Những chỉ định mới của viên thuốc xuất hiện mỗi ngày, ngay cả mấy bà sơ công giáo cũng uống thuốc.

Các Bà Sơ (Dì Phước) Có Được Phép Uống Thuốc Ngừa Thai Không?

Chỉ trong vài trường hợp bất thường thôi. Những năm đầu thập niên 1960 khi nước Công giáo thuộc Bỉ được trả độc lập, sự việc có hơi tệ hại. Nhiều toán khủng bố mọc ra nhưng nhúc khắp nước, giết chóc, cướp đoạt, và hãm hiếp. Chính cái nạn hãm hiếp làm cho Giáo Hội Công Giáo đặc biệt bối rối. Hàng trăm bà sơ phục vụ các đoàn truyền giáo ở đây là mục tiêu chính của bọn đi hãm hiếp. Có hàng trăm trẻ con hai giòng máu mà cha là bọn khủng bố da đen và mẹ là các bà sơ da trắng. Nhà thờ đã

ra lệnh ban một chế độ đặc biệt và phát thuốc ngừa thai cho các bà sơ, họ ngoan ngoãn uống.

Có Loại Thuốc Nào Tổng Hợp Hai Loại Viên Không?

Vài công ty dược phẩm đã tung ra một loại thuốc viên theo cách pha trộn mới, dùng để ngừa thai. Đây là những "viên từng đợt". Thuốc này được chế tạo để vượt qua những trở ngại của thuốc và sự hành kinh. Vào những chu kỳ kinh nguyệt nhiều đàn bà uống thuốc ngừa thai bị chứng rung kinh, có khi kéo dài đến kỳ hành kinh kế tiếp. Các bà không thích sự cố này vì phải mang miếng băng vệ sinh suốt cả tháng, và để cho chồng buồn bã dài dài.

Thuốc "từng đợt" đúng ra là sự phối hợp của hai loại viên. Mười lăm viên đầu chỉ thuần có estrogen, còn năm viên sau là hỗn hợp estrogen và progesterone. Đây là một sự cố gắng sao y hỗn hợp hoocmôn thiên nhiên trong cơ thể. Nếu viên sản xuất ra hoocmôn tự nhiên của cơ thể, nó cũng sản xuất ra một chức năng tự nhiên khác là thụ thai. Những bà uống viên thuốc ngừa thai hỗn hợp này sẽ có tỉ lệ mang thai cao hơn rõ rệt so với những bà uống viên thuốc kiểu cũ.

Thuốc Ngừa Thai Có Gì Bất Lợi Không?

Bất lợi thông thường nhất là ra huyết đột xuất, thường được chế ngự bằng cách tăng liều lượng, và tăng lượng nước trong cơ thể, điều này giải quyết bằng thuốc lợi tiểu. Lại còn một vấn đề khác: Một công trình nghiên cứu chu đáo trên một số đông đáng kể đàn bà người Anh đã uống thuốc ngừa thai trong thời gian kéo dài, đã phát hiện một số sự kiện không may. Cuộc điều tra này, vào

tháng 4 năm 1968, cho thấy những người sử dụng thuốc viên ngừa thai có tỉ lệ tử vong vì máu đông cục là từ bảy tới mười phần trăm cao hơn những bà không uống thuốc. Tỷ lệ ốm đau vì máu đông cục trong những người sử dụng gần mười lần cao hơn. Những người đã chết thường bị máu đông cục ở não hoặc phổi. Những bà phát ốm là do chứng bệnh máu đông cục. Kể từ chứng chuột rút ở chân đến hoàn toàn mù lòa. Do đó, tất cả các quảng cáo về thuốc ngừa thai đều có kèm theo một lời cảnh cáo 1.200 chữ kể những sự kiện này và liệt kê những bệnh sau đây "đã từng xảy ra với bệnh nhân uống viên ngừa thai":

"Nôn, mửa, nổi mụn đỏ, vú thay đổi, mất sữa, vàng da, đau đầu, rôm dị ứng, suy nhược tâm thần".

Lời cảnh cáo cũng phải chỉ rõ ràng có một sự trùng hợp giữa việc dùng viên thuốc và đông cục máu trong huyết quản và phổi.

Thế Thì Đàn Bà Có Cần Phải Tiếp Tục Uống Thuốc Ngừa Thai Không?

Đây là vấn đề của đàn bà và bác sĩ phải cùng họ quyết định. Nếu họ sẵn lòng chấp nhận rủi ro và nếu không có phương pháp nào khác thỏa đáng, thì viên thuốc có thể là đáp án. Hiển nhiên đối với nhiều người đàn bà Anh, nó không phải thế.

Có Cái Gì Đáng Tin Cậy Như Viên Thuốc Mà Không Có Rủi Ro Chẳng?

Chưa. Một loại thuốc chích ngừa thai mới, mỗi tháng một mũi, đã vào giai đoạn thử nghiệm cuối cùng. Nó là một hình thức tác dụng lâu dài của progesterone và

người ta bảo nó cũng hiệu nghiệm như thuốc viên. Sự an toàn của nó đang chờ được xác lập.

Người ta cũng đang nghiên cứu một loại thuốc ngừa thai cho đàn ông và cũng xử dụng như thế. Mũi chích hàng tháng này sẽ làm cho đàn ông tạm thời "vô sinh" trong ba mươi ngày kế tiếp. Hạn chế sinh đẻ áp dụng vào người đàn ông chưa bao giờ được thành công nổi bật vì thiếu hăng hái. Tiếc thay, thứ thuốc ngừa thai lý tưởng lại cần phải được chế tạo vào lúc này. ⁽¹⁾

Viên Thuốc Lý Tưởng Phải Như Thế Nào?

Đây là viên thuốc có thể thích nghi với bản chất con người. Trong các sự kiện sinh lý, đàn ông và đàn bà thường hành động trước và suy nghĩ sau. Một khi tinh trùng đã phóng ra, không làm sao gọi chúng lại được. Quá trình sinh sản tiến hành một cách thần nhiên cho đến hồi kết thúc nhất định, chín tháng về sau. Nếu người đàn bà quên uống thuốc, và một khi trứng và tinh trùng đã kết hợp thì một nghìn viên cũng sẽ không đẩy được chúng nó trở về nơi xuất phát.

Điều cần có là một phương pháp hạn chế sinh đẻ có hiệu lực ngược chiều thời gian. Ở Nhật bản là nước mà viên thuốc ngừa thai không có sẵn, thì sự phá thai hợp pháp đáp ứng nhu cầu này. Khoa hóa sinh học hiện đại đang phấn đấu để thành công bằng một cách dễ dàng hơn. Viên thuốc lý tưởng là một viên thuốc "sáng hôm sau". Uống bất cứ lúc nào trong khoảng một tuần sau khi giao hợp, nó sẽ không cho quả trứng thụ tinh bám chặt

(1) Hiện nay dùng thuốc chích ngừa hàng tháng đã là việc khá phổ biến tại các trạm kế hoạch hóa gia đình.

vào tử cung. Với bảy ngày để suy đi nghĩ lại, trí khôn có lẽ sẽ thắng, cha mẹ có lẽ sẽ hạnh phúc hơn một ít, trẻ con được sinh ra có lẽ sẽ được thương yêu nhiều hơn và thế giới sẽ ít đông đảo hơn ⁽²⁾.

(2) Thuốc hiện nay phổ biến nhất là Postinor của Hunggari.